

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION

Bryssel den 17.1.2007
KOM(2007) 10 slutlig

**RAPPORT FRÅN KOMMISSIONEN TILL RÅDET
OCH EUROPAPARLAMENTET**

om tillämpningen av rådets förordning (EG) nr 577/98

{SEK(2007) 29}

1. INLEDNING

Detta är den tredje i en rad treårsrapporter som kommissionen skall lägga fram enligt artikel 7 i rådets förordning (EG) nr 577/98 om anordnande av statistiska urvalsundersökningar av arbetskraften i gemenskapen. Kommissionen lämnade sin första rapport år 2000 för perioden 1998–1999, och den andra rapporten lades fram 2003 för perioden 2000–2002.

I den här rapporten kartläggs vilka framsteg som gjorts i medlemsstaterna, kandidatländerna och Eftaländerna (nedan kallade ”de deltagande länderna”¹) i förhållande till bestämmelserna i rådets förordning och de anknyttande kommissionsförordningar som antagits under perioden 2003–2005. Rapportens innehåll är baserat på kvalitetsrapporter, data och annan information som kommit in från de berörda länderna samt analyser av de nationella enkäterna.

2. UTVECKLINGEN I KORTHET

Sedan den senaste rapporten till rådet och Europaparlamentet har mycket hänt när det gäller att förbättra datakvaliteten och jämförbarheten mellan de olika ländernas arbetskraftsundersökningar. Samtliga medlemsstater har börjat genomföra den kontinuerliga undersökningen, vilket gjort det möjligt för Eurostat att publicera kvartalsresultat. Inrapporteringen av data görs oftare i tid och flera länder har sett över och förbättrat sina frågeformulär och utformningen av undersökningarna. På så sätt har jämförbarheten mellan olika undersökningar i Europa förbättrats, och befolkningen täcks in bättre.

Vilka framsteg som gjorts i tillämpningen av särskilda aspekter av rådets förordning (EG) nr 577/98 beskrivs mer utförligt nedan, med hänvisningar till berörda artiklar.

2.1. Genomförande av kontinuerliga kvartalsundersökningar – artikel 1

Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1991/2002, som antogs i oktober 2002, är medlemsstaterna skyldiga att göra kontinuerliga kvartalsundersökningar från och med 2003. Två länder fick med hjälp av undantag möjlighet att förlänga övergångsperioden, nämligen Italien (fram till slutet av 2003) och Tyskland (fram till slutet av 2004).

På det hela taget har genomförandet av den kontinuerliga undersökningen gått framåt, med ett fåtal undantag: Luxemburg har hittills bara genomfört en årlig undersökning. Ungern, Slovenien, Bulgarien, Rumänien och Turkiet hade år 2005 inte täckt in alla årets veckor. Från 2006 hade detta problem rättats till för Ungern, Slovenien, Rumänien och Turkiet. Luxemburg, Slovenien, Ungern, Nederländerna och Tyskland har ännu inte någon jämn fördelning av urvalet över årets veckor.

¹ F.d. jugoslaviska republiken Makedonien har inte lämnat några mikrodata från sin arbetskraftsundersökning till Eurostat. Inte heller har det inkommit några uppgifter om undersökningen. Följaktligen omfattas inte f.d. jugoslaviska republiken Makedonien av denna rapport.

Kroatien, Turkiet och Schweiz gör inte någon kontinuerlig undersökning, men Kroatien planerar att göra det från 2007, Turkiet från 2009 och Schweiz från 2009.

2.2. Krav på exakthet – artikel 3.1 och 3.2

I artikel 3.1 fastställs att den årliga relativa standardavvikelsen för arbetslösheten (motsvarande 5 %) inte får överstiga 8 % på regional nivå (NUTS II).

Endast i 31 av 281 regioner på NUTS II-nivå (8 i Frankrike, 6 i Polen, 8 i Storbritannien, 2 i Bulgarien och 7 i Rumänien) uppfyllde arbetskraftsundersökningen inte kravet på exakthet i artikel 3.1 för samtliga tre år.

I artikel 3.2 fastställs att den relativa standardavvikelsen för skattningen av förändringar mellan två kvartal (5 % av delpopulationen) inte får vara större än 3 % (2 % om landet har 20 miljoner invånare eller mer).

Belgien, Danmark, Estland, Lettland, Litauen, Polen, Bulgarien och Rumänien uppfyllde inte kraven på exakthet i artikel 3.2 under några av åren 2003–2005.

2.3. Undersökningens karaktäristika – artikel 4.1

Några deltagande länder tillhandahåller fortfarande inte alla de obligatoriska variablerna, vilket gör att uppgifternas jämförbarhet blir begränsad.

2.4. Årligt program med ad hoc-moduler – artikel 4.2

Det årliga programmet med ad hoc-moduler har gett information om livslångt lärande (2003), arbetstidens längd och förläggning (2004) samt möjligheten att förena yrkesliv och familjeliv (2005). Alla medlemsstater, kandidatländer och Eftaländer utom Kroatien och Turkiet har deltagit i arbetet med ad hoc-moduler.

Uppgifterna har överlag rapporterats in i tid, med undantag för en medlemsstat för 2003 års modul (SE), fyra medlemsstater för 2004 års modul (CZ, EL, IT och SE) och tre medlemsstater för 2005 års modul (DE, EL och SE).

Samtliga medlemsstater har rapporterat in hela variabeluppsättningen för 2005. Däremot har två medlemsstater (NL och UK) inte rapporterat in alla variabler för 2003 års ad hoc-modul. För 2004 års ad hoc-modul gäller detta även LT, HU och SI.

2.5. Definitionen av arbetslöshet och de tolv principerna för frågeformulärens utformning – artikel 4.3

Det finns fortfarande vissa aspekter av sysselsättningssituationen som inte mäts på samma sätt av de deltagande länderna. Det gäller t.ex. den nedre åldersgränsen (Spanien, Storbritannien, Island och Norge där den är 16 år), definitionen av den period då man anses stå till arbetsmarknadens förfogande (Belgien, Tjeckien, Grekland, Irland, Italien, Cypern, Lettland, Litauen, Ungern, Malta, Nederländerna, Slovenien, Slovakien, Finland, Bulgarien, Kroatien, Rumänien, Turkiet, Island och Norge som betraktar detta som två veckor efter intervjun) och följdfrågor till personer som inte söker arbete eftersom de redan har funnit ett (Estland, Irland, Luxemburg, Ungern, Slovenien, Kroatien, Rumänien och Norge som antingen inte tar reda på när

arbetet börjar eller om personen i fråga under tiden står till arbetsmarknadens förfogande inom två veckor från referensveckans slut). Under 2006 har Tyskland, Slovakien och Norge redan vidtagit åtgärder för att rätta till dessa skillnader.

De tolv principerna för frågeformulärens utformning har utarbetats för att skapa ett minimum av harmonisering när det gäller viktiga mätningar inom arbetskraftsundersökningen. Irland, Malta, Slovenien och Kroatien inleder sina enkäter med frågor om huvudsaklig arbetsmarknadsstatus som inte nödvändigtvis följer ILO:s definition av sysselsättning under referensveckan. Nederländerna och Norge frågar endast dem som säger sig vilja arbeta om de sökt arbete under de senaste fyra veckorna. Andra skillnader är av mindre betydelse. Två länder (Österrike och Spanien) respekterar samtliga principer.

2.6. Punktligheten för inrapporteringen av uppgifter – artikel 6

Punktligheten för kvartalsuppgifterna har förbättrats sedan den senaste rapporten.

De flesta deltagande länderna rapporterar nu in kvartalsuppgifterna inom den tolv veckor långa överföringsperioden.

3. SLUTSATS

Det har gjorts goda framsteg inom medlemsstaterna, kandidatländerna och Eftaländerna på ett antal viktiga områden sedan den senaste rapporten till rådet.

Den snabbare överföringen av uppgifter har förbättrat kvartalsuppgifternas användbarhet. Länderna har avsatt nationella resurser för att utprova och införa tekniska förbättringar av sina undersökningar, i vissa fall med ekonomiskt stöd från kommissionen, och detta har ökat uppgifternas jämförbarhet och kvalitet överlag.

Kommissionen är bekymrad över att inte alla obligatoriska variabler rapporteras in av de deltagande länderna och att vissa variabler inte mäts på samma sätt. Detta är särskilt viktigt i fråga om centrala skattningar av sysselsättning och arbetslöshet eftersom vissa länder inte helt tillämpar definitionen av arbetslöshet och de tolv principerna för hur frågor om arbetsmarknadsstatus skall formuleras.

Det har gjorts betydande framsteg när det gäller att genomföra den kontinuerliga undersökningen. Vissa av de deltagande länderna fördelar emellertid inte urvalet *jämnt* över årets *samtliga* veckor. En medlemsstat har fortfarande inte lämnat några kvartalsuppgifter från den kontinuerliga undersökningen.

Somliga deltagande länder måste fortfarande justera undersökningens utformning så att den uppfyller samtliga krav på exakthet, antingen på regional nivå eller när det gäller skattningen av variationen mellan olika kvartal.

De deltagande länderna måste fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning och kommissionen kommer att fortsätta sitt nära arbete med medlemsstaterna, kandidatländerna och Eftaländerna för att se till att förordningens bestämmelser tillämpas fullt ut.

Två gånger per år kontrollerar Eurostat att bestämmelserna följs och vidtar åtgärder i förhållande till hur allvarlig överträdelsen är.